Lietas Nr. A420170925
A42-01709-25/27
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0910.A420170925.11.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 10.septembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Agnese Karnīte,

piedaloties pieteicējai /Persona A/ un atbildētājas Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes priekšsēdētāja pilnvarotajiem pārstāvjiem /Persona F/ un /Persona E/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par biedrībai „Autotransporta klubs X SPORTS" 2025.gada 3.jūnijā izsniegtās atļaujas publiska pasākuma rīkošanai Nr.RD-25-113-app atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu 3000*euro* apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības 2025.gada 3.jūnija lēmumu Nr.RD-25-113-app (turpmāk – atļauja) trešajai personai biedrībai „Autotransporta klubs X SPORTS" (turpmāk – biedrība) izsniegta atļauja publiska pasākuma „Polijas un Baltijas čempionāts autošosejā „DeWALT Grand Prix 2025" rīkošanai no 2025.gada 6.līdz 7.jūnijam laikā no plkst. 8.00 līdz 21.00, Rīgā, Biķernieku kompleksās sporta bāzes (turpmāk – sporta bāze) teritorijā, pamatojoties uz Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likuma 8.panta pirmo daļu un Administratīvā procesa likuma 68.panta otrās daļas 2.punktu*(lietas – 14.lapa)*.

Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par atļaujas atcelšanu un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu 3000 *euro*. Pieteikums un tā papildinājumi pamatoti ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem *(lietas 5. – 9.lapa)*.

SIA „ Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" 2018.gada 10.jūnijā (testēšanas pārskats Nr.180B07H-1), 15.jūlijā (testēšanas pārskats Nr.180B07H-2) un 16.septembrī (testēšanas pārskats Nr.180B07H-3) veica vides trokšņa novērtējumus daudzstāvu dzīvojamo māju apbūvē Sergeja Eiženšteina ielā 65 K-1, 53 un 49. Testējamais trokšņa avots bija Biķernieku trasē (E.Eizenšteina iela 16, Rīga) notiekošā uzņēmējdarbība.

Trokšņa testēšanas pārskatos rakstīts, ka nozīmīgu troksni rada automašīnu pārvietošanās pa S.Eizenšteina ielu, taču par dominējošu trokšņa avotu ir uzskatāms sporta kompleksā radītais troksnis. Visi trīs trokšņa testēšanas pārskati apliecina to, ka trokšņa robežlielumi tika pārkāpti un tieši sporta bāzes uzņēmējdarbības laikā troksnis kļuva ievērojami lielāks, kā arī to, ka minētie trokšņa testēšanas pārskati apliecina arī to, ka jau satiksmes troksnis pa S.Eiženšteina ielu pārsniedz pieļaujamo trokšņa līmeni. Savukārt trokšņa palielināšanās var radīt kaitējumu cilvēku veselībai.

Atbildētājam nav sporta bāzē veiktās uzņēmējdarbības trokšņa seku novērtējums, kas būtu veikts atbilstoši trokšņa noteikumu novērtēšanas metodēm. Auto-moto trasēs uzņēmējdarbības radītais troksnis dzīvojamo māju teritorijās nevar tikt vērtēts kā ceļu satiksmes troksnis.

Sakarā ar to, ka Biķernieku sporta bāzē jau ikdienā tiek veikta uzņēmējdarbība ar auto-moto tehniku, tad, izsniedzot atļauju pasākumu rīkošanai, jāņem vērā ne tikai Sporta likuma, Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likuma, bet arī likuma „Par piesārņojumu" prasības.

[2] Rīgas valstspilsētas pašvaldības izpilddirektors rakstveida paskaidrojumā pieteikumu uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt, norādot turpmāk minētos argumentus *(lietas 90. – 93.lapa)*.

[2.1] Attiecībā uz pieteicējas norādītājiem SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" 2018.gada 10.jūnijā un 16.septembrī veiktiem vides trokšņa novērtējuma testēšanas pārskatiem, kur testējamais avots ir bijis Biķernieku trasē notiekošā uzņēmējdarbība.

Pirms Biķernieku trases izveides, novērtējot tās plānotās darbības radīto troksni, ņem vērā šīs trases maksimālo noslogotību. Biķernieku trases īpašnieks vai valdītājs, izvērtējot trases noslogotību, novērtē arī trases radītā trokšņa slodzi, nodrošinot atsevišķu motoierīču trokšņa līmeņa mērījumus.

Sporta bāzes interneta vietnē */Tīmekļvietne A/* ir pieejami dati par skaņas līmeņa mērījumiem Biķernieku trasē ar tur uzstādītu verificētu ierīci Voltcraft DL-161S. Tādējādi Biķernieku trases valdītājs – valsts akciju sabiedrība „Ceļu satiksmes drošības direkcija" – ir izpildījis Ministru kabineta 2014.gada 7.janvāra noteikumos Nr.16 „Trokšņa novērtēšanas un pārvaldības kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.16) trasēm izvirzītos nosacījumus.

Turklāt publisku pasākumu norises laikā sporta bāzē 2025.gada 6. un 7.jūnijā noteikumu Nr.16 2.pielikumā pieļaujamie vides trokšņa robežlielumi netika pārkāpti, par ko var pārliecināties iepriekš norādītajā interneta vietnē.

[2.2] Nevar piekrist tam, ka biedrības publiskais pasākums „DeWALT Grand Prix" nav vērtējams kā vienreizējs pasākums (Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likuma 8.panta pirmās daļas ietvarā), dēļ apstākļa, ka pasākums notiek speciāli izbūvētā trasē.

Ir maldīgi uzskatīt, ka Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likuma 8.panta pirmajā daļā ietvertā vārda „vienreizējs" izpratne saistāma izslēdzoši ar publiska pasākuma norises vietu (šādā veidā interpretējot, pašvaldības ietvaros vienā vietā, kā piemēram, Esplanādē vai Vērmanes dārzā, nevarētu tādējādi notikt vairāk par vienu publisku pasākumu), nevis ar publiska pasākuma veidu un mērķi.

Sporta bāzē esošā trase jau pēc savas būtības pieprasa īpaši izbūvētu trašu esamību, kuras tiek izmantotas atkarībā no sacensību veida.

[2.3] Vienlaikus jāatzīmē, ka pieteicēja nav raksturojusi strīdus atļautā publiskā pasākuma negatīvās ietekmes esību uz vidi, kā arī nav raksturojusi, kā tieši viņu skar atļautā publiskā pasākuma iespējamās ietekmes esība trokšņu kontekstā.

Tā kā no pieteikuma neizriet norādes uz nozīmīgu no atļaujas izdošanas izrietošu vides tiesību aizskārumu, tad nav saskatāmas pieteicējas subjektīvās tiesības atļaujas pārsūdzības īstenošanai arī šādā veidā pieteicējas formulēta vides tiesību pārkāpuma kontekstā, jo, kā iepriekš noskaidrots, populārsūdzība nav attiecināma uz lietām, kurās atsauce uz vides aizsardzību ir maznozīmīga, formāla un kurās pieteikumā uzrādītie apstākļi neuzrāda vērā ņemamu vides apdraudējuma risku, kā tas ir šajā izskatāmajā gadījumā.

Atbilstoši pieteikumā norādītajam, pieteicējas deklarētā dzīvesvieta atrodas /Adrese A/, kas, ņemot vērā publiski pieejamo karšu informāciju, ir aptuveni 6 km attālumā no pašvaldības atļautā pasākuma norises vietas sporta bāzē, tātad citā Rīgas apkaimē. Pieteicējas dzīvesvieta nerobežojas ar pašvaldības atļautā publiskā pasākuma norises vietu, tāpat nav konstatējams, ka pieteicēja būtu pakļauta kādai nozīmīgai pārsūdzētās pašvaldības atļaujas izpausmes iedarbībai, līdz ar ko nav saskatāmas pieteicējas subjektīvās tiesības pašvaldības atļaujas pārsūdzības īstenošanai arī „kaimiņa" tiesību kontekstā.

[3] Trešā persona nav izmantojusi savas tiesības sniegt tiesai rakstveida paskaidrojumus.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem, savukārt pašvaldības pilnvarotās personas pieteikumu neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumos noradītajiem argumentiem.

Trešā persona uz tiesas sēdi neieradās, bet lūdza lietu izskatīt bez viņas klātbūtnes.

Motīvu daļa

I

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2025.gada 5.jūnija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta par atļaujas atcelšanu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta trešo daļu administratīvais akts ir spēkā tik ilgi, līdz to atceļ, izpilda vai vairs nevar izpildīt sakarā ar faktisko vai tiesisko apstākļu maiņu.

No iepriekš minētās tiesību normas secināms, ka administratīvais akts zaudē spēku un tā darbība izbeidzas, ja tas ir izpildīts. Konkrētajā gadījumā lietā ir strīds par pagātnē pabeigtiem notikumiem, proti, par pagātnē pieņemtu tiesības piešķirošu administratīvo aktu, kurš šobrīd ir zaudējis spēku, jo atļaujā paredzētais publiskais pasākums ir noticis, tāpēc atļaujas atcelšana nav iespējama. Ņemot vērā, ka pieteicēja lietā lūgusi atlīdzināt arī nemantisko kaitējumu, tiesas spriedums taisāms par atļaujas tiesiskumu.

II

[6] Administratīvā procesa likuma 31.panta otrā daļa noteic, ka pieteikumu, izņemot likumā noteiktos gadījumus, var iesniegt privātpersona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses ir aizskartas vai var tikt aizskartas.

Kā izriet no pieteikuma un tiesas sēdē pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem, pieteicēja pārsūdzējusi pašvaldības izsniegto atļauju pasākumu rīkošanai sporta bāzē 2025.gada 5.un 7.jūnijā, jo uzskata, ka ar pašvaldības atļauto publisko pasākumu radīto troksni, ir aizskartas sabiedrības intereses vides aizsardzības aspektā. Proti, tiek radīts diskomforts Biķernieku meža teritorijā un tuvējo māju iedzīvotājiem*(trases troksnis ir intensīvs, ilgstošs, agresīvs, sporta tehnika rada lielas gaisa vibrācijas un no tās plūst nepatīkama smaka, kas rada vides piesārņojumu)*, kā arī tiek pārkāptas Satversmes 111.un 115.pantos noteiktās cilvēktiesības. Vienlaikus pieteicēja atsaucas uz 2018.gadā SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment” veikto vides trokšņu novērtējumu daudzstāvu dzīvojamo māju apbūvē Rīgā, S.Eizenšteina ielā 65 K-1, 53 un 49

, kā arī Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 27.marta spriedumu lietā Nr.A420209718, ar kuru atzīta par prettiesisku Kandavas novada domes 2018.gada 24.aprīļa atļauja Nr.3-31/40 pasākuma rīkošanai kartinga trasē.

Vides aizsardzības likuma 9.panta trešā daļa noteic, ka sabiedrība ir tiesīga apstrīdēt un pārsūdzēt valsts iestādes vai pašvaldības administratīvo aktu vai faktisko rīcību, kas neatbilst vides normatīvo aktu prasībām, rada kaitējuma draudus vai kaitējumu videi. Atbilstoši šā likuma 1.panta 17.punktam vide ir dabas, antropogēno un sociālo faktoru kopums.

Tādējādi Vides aizsardzības likuma 9.panta trešā daļa paredz Administratīvā procesa likuma 31.panta otrajā daļā noteikto izņēmumu attiecībā uz personām, kas var iesniegt pieteikumu, bet Vides aizsardzības likuma 1.panta 17.punkts iezīmē iespējamos vides jautājumus, sakarā ar kuriem var iesniegt pieteikumu.

Latvijā vides aizsardzības jomā ir paredzēts ļoti plašs regulējums, kas aicina iesaistīties arī sabiedrību. Vides aizsardzības likuma 9.panta trešā daļa, jo īpaši ņemot vērā likuma mērķi nodrošināt vides kvalitātes saglabāšanu un atjaunošanu, kā arī dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu, paredz ikvienas personas (fiziskās vai juridiskās) un šo personu izveidoto apvienību (biedrību, organizāciju, grupu) tiesības vērsties tiesā ar vides aizsardzības jautājumiem. Likumdevējs tādējādi ir akcentējis sabiedrībai svarīgu un sensitīvu jomu, kurā nepieciešama pastiprināta tiesiskā aizsardzība. Savukārt jēdziens „vide” minēto normu izpratnē neietver tikai dabas elementus – tas ir plašs, dažādus elementus ietilpinošs un attīstībā esošs jēdziens *(sk. Senāta 2006.gada 22.jūnija sprieduma*

lietā Nr.SKA-255/2006 (A42044404) 14.2.1.punktu, 2018.gada 23.aprīļa lēmuma lietā Nr.SKA-989/2018,ECLI:LV:AT:2018:0423.SKA098918.5.L, 9.punktu).

Likums arī neparedz nekādus sabiedrības pārstāvjiem izvirzāmus papildu kritērijus, atbilstība kuriem būtu jāpārbauda, ja sabiedrības pārstāvji vēršas tiesā ar prasījumu novērst vides normatīvo aktu pārkāpumu vai kaitējumu (kaitējuma draudus) videi. Vienlaikus Senāts ir norādījis, ka ir jāpiesargās Vides aizsardzības likuma 9.panta trešajā daļā ietverto *actio popularis* (pieteikumu sabiedrības interešu aizstāvībai) iespēju attiecināt uz lietām, kurās atsauce uz vides aizsardzību ir maznozīmīga, formāla, kurās pieteikumā minētie apstākļi neuzrāda vērā ņemamu vides apdraudējuma risku. Pretējā gadījumā neierobežotas pieteikuma iesniegšanas iespējas pavērtos arī triviālos gadījumos, kuros nepastāv nopietnas bažas par kaitējumu videi *(*sk. *Senāta 2013.gada 30.septembra lēmuma lietā Nr.SKA-972/2013 (A420488213) 5.punktu, 2016.gada 25.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-824/2016 (A420241114) 11.punktu, 2016.gada 12.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-1172/2016 (A420241014) 10.punktu, 2018.gada 10.maija lēmuma lietā Nr.SKA-175/2018,ECLI:LV:AT:2018:0510.A420214314.3.S, 8.punktu).*

Tādējādi kritērijs šāda pieteikuma pieļaujamībai ir tas, vai vides tiesību aizskārums vai apdraudējums ir īsts, nozīmīgs un nopietns *(Senāta 2019.gada 17.decembra spriedums lietā Nr.SKA-1/19 ECLI:LV:AT:2019:1217.A420684911.2.S).*

[7] Vērtējot pieteikuma argumentāciju var secināt, ka pašvaldības atļauto publisko pasākumu negatīvo ietekmi uz vidi pieteicēja saista nevis ar ietekmi uz kādiem dabas elementiem, bet gan uz sabiedrību, kas dzīvo pašvaldības atļauto publisko pasākumu rīkošanas tuvumā un, pieteicējas ieskatā, ir pakļauta atļauto publisko pasākumu radītā trokšņa ietekmei. Proti, pieteicējas mērķis izskatāmajā gadījumā būtībā ir citu tiesībspējīgu un rīcībspējīgu personu tiesību dzīvot tiem labvēlīgā vidē aizsardzība, izejot no šo personu atrašanās pasākumu norises vietas tuvumā/kaimiņos.

Vērtējot pieteicējas tiesības iebilst pret pārsūdzēto atļauju sabiedrības tiesību dzīvot labvēlīgā vidē tiesību aizsardzības kontekstā, pirmkārt, nav konstatējams, ka pieteicējas ieskatā pastāvošās negatīvās ietekmes subjekti – trokšņa ietekmes zonas iedzīvotāji – savu tiesību aizskāruma gadījumā, atšķirībā no dabas elementiem – faunas un floras, nevarētu aizsargāties pret tiem nevēlamo ietekmi patstāvīgi, ja uzskatītu to par nepieciešamu. Otrkārt, nav konstatējams, kādā veidā šādu, pieteicējas ieskatā, nevēlamai trokšņa ietekmei pakļautu subjektu atrašanās konkrētā vietā jeb attiecīgajā vidē rada konkrēti pieteicējas vides tiesību aizskārumu un no tā izrietošās subjektīvās tiesības iebilst pret attiecīgajiem publiskajiem pasākumiem. Arī Senāts līdzīgā gadījumā kā izskatāmajā lietā, ir norādījis pieteicējai, ka konkrēta pasākuma radīta nevēlama trokšņa gadījumā sabiedrība var izvēlēties neapmeklēt Biķernieku mežu vai, ņemot vērā šā meža ievērojamo teritoriju, apmeklēt tās meža daļas, kurās troksnis netraucē uzturēšanos. Tā kā pasākumi Biķernieku trasē nenotiek nepārtraukti, to radītā trokšņa ietekme laikā un telpā nav tik liela, lai būtu saskatāms nozīmīgs sabiedrības vides interešu aizskārums *(sk. Senāta 2020.gada 14.jūlija rīcības sēdes lēmuma Nr.SKA-1349/2020,ECLI:LV:AT:2020:0714.SKA134920.3.L, 4.punktu).* Tam, ka pieteicēja pieteikumu pamatā balsta uz argumentu, ka troksnis un smakas Biķernieku trasē kaitē cilvēku veselībai, konkrētā lietā nav pietiekami, lai atzītu, ka pieteicēja varēja iebilst pret biedrībai izsniegto atļauju, pamatojot to ar vides aizsardzību, jo būtisks ir arī apstāklis, ka moto vai auto sacensības Biķernieku trasē nenotiek katru dienu, bet tikai atsevišķu pasākumu ietvaros.

Tiesas sēdē pieteicēja atsaucās uz Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 27.marta spriedumu lietā Nr.A420209718*(ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0327.A420209718.3.S)*, ar kuru apmierināts pieteicējas pieteikums par Kandavas novada domes lēmuma par publiska pasākuma atļaušanu atzīšanu par prettiesisku, tomēr kāda labvēlīga tiesas nolēmuma izdošana administratīvajā lietā nenozīmē, ka visos citos līdzīgos gadījumos ir jābūt tādam pašam noregulējumam vai ka pieteicējai ir tādas pašas subjektīvās tiesības iebilst pret līdzīgām situācijām jebkurā valsts teritorijā. Ir jāņem vērā, ka administratīvo aktu pārsūdzības būtība nav vispārīga tiesiskuma vai vienveidīgas prakses nodrošināšana valstī, bet gan konkrētas personas tiesību aizskāruma novēršana vai arī sabiedrības vides aizsardzības interešu nodrošināšana.

Savukārt konkrēti salīdzinot izskatāmās lietas apstākļus ar administratīvajā lietas Nr.A420209718 apstākļiem, konstatējams, ka atbilstoši lietas Nr.A420209718 apstākļiem pieteicējas īrētā dzīvesvieta atradās kartinga trases tuvumā, līdz ar to pašvaldības izsniegtā atļauja skāra pieteicējas kā kaimiņa tiesības. Turpretim izskatāmajā lietā šāda aizsargājama pieteicējas interese nav konstatējama, jo pieteicēj nav pieguļošās vai tuvējās

apkaimes iedzīvotāja. Tādējādi abas lietas būtiski atšķiras *(sk., sal. Senāta 2020.gada 14.jūlija rīcības sēdes lēmuma Nr.SKA-1349/2020,ECLI:LV:AT:2020:0714.SKA134920.3.L, 5.punktu).*

Ņemot vērā iepriekš secināto, šajā gadījumā nav konstatējamas pieteicējas subjektīvās tiesības citu tiesībspējīgu un rīcībspējīgu personu tiesību dzīvot tiem labvēlīgā vidē aizsardzībā, pārsūdzot pašvaldības izdoto atļauju Vides aizsardzības likuma kārtībā.

[8] Pašvaldības atļauto publisko pasākumu negatīvās ietekmes esību pieteicēja attiecina arī uz Rīgas pilsētas zaļo teritoriju – Biķernieku mežu, tiesa sēdē norādot, ka atrašanās Biķernieku mežā konkrētā dienā ir kaitīga veselībai un traucē baudīt atpūtu mežā.

Attiecībā uz minēto norādāms, ka pieteicēja pamatoti var sagaidīt, ka atļaujas izmantošanas rezultātā netiks apdraudēta pieteicējas vai citas personas veselība uzturoties Rīgas pilsētas zaļajā zonā, ko šajā gadījumā pieteicēja apšauba un tāpēc pārsūdz atļauju Vides tiesību kontekstā.

Pieteicēja tiesai ir iesniegusi SIA „Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" 2018.gada testēšanas pārskatus Nr.18OB07H-2, 18OB07H-3*(lietas 58. – 66.lapa)*, no kuriem izriet, ka daudzstāvu dzīvojamo māju apbūvē S.Eizenšteina ielā 53 un 49 veikts vides trokšņu novērtējums, testēšanas laikā veicot nepārtrauktu trokšņa līmeņa mērījumus ar kopējo ilgumu 12 h. Atbilstoši pārskatiem, kā tas norādīts arī pieteikumā, attiecīgo daudzstāvu dzīvojamo māju apbūvē maksimālais skaņas līmenis patiešām ticis fiksēts līdz pat 100,7 db. Vienlaikus jāņem vērā, ka šādi raksturlielums fiksēts tikai vienā no testēšanas pārskatiem, vienā no testēšanas adresēm (S.Eizenšteina iela 49, Rīgā) un tikai vienā laika posmā no 15.00 līdz 16.00. Kā redzams no pārskatiem, tad mērītais/labotais ekvivalentais nepārtrauktais skaņas spiediena līmenis S.Eizenšteina ielā 53, Rīgā dienas gaitā (plkst.7.00-19.00) bijis 62,8 db, bet S.Eizenšteina ielā 49, Rīgā tas bija 69,5 db.

Kopumā no pārskatiem var secināt, ka minētajās adresēs skaņas līmenis pasākumu norises dienās Biķernieku bāzē lielākoties bija 70 db robežās, tomēr mēdza būt arī skaņas lēcieni līdz 100 decibeliem, kas gan fiksēts tikai vienā dienā, vienā laika posmā un tikai vienā no adresēm, neatšifrējot, cik ilgi skaņa turējusies šādā līmenī, ņemot vērā, ka nepārtrauktais skaņas spiediena līmenis šajā adresē un laika posmā fiksēts 70,8 db.

Vienlaikus tiesa, pārbaudot Sporta bāzes interneta vietnē */Tīmekļvietne A/ (vietne aplūkota 2025.gada 19.augustā un 4.septembrī, skat. lietas 109. – 110.lapu)* pieejamos datus par skaņas līmeņa mērījumiem Biķernieku trasē ar tur uzstādītu verificēto ierīci Voltcraft DL-161S, konstatē, ka publiskā pasākuma dienās 2025.gada 6.un 7.jūnijā, kura norisei bija izdota pārsūdzētā atļauja, konstatē, ka 2025.gada 6.jūnijā un 7.jūnijā troksnis dienas laikā (plkst.7.00-19.00) bija attiecīgi 51,67 db un 50,33 db, bet vakara laikā (plkst.19.00-23.00) attiecīgi 49,76 db un 44,67 db.

Pieteicējas iebildumu sakarā jāņem arī vērā, ka iepriekš apskatītie testēšanas pārskati ir veikti Biķernieku trases tuvējo daudzstāvu dzīvojamo māju apbūvē S.Eizenšteina ielā, nevis Biķernieku mežā, līdz ar to minētie testēšanas pārskati neraksturo ar atļauju atļauto pasākumu skaņas izpausmi Biķernieku mežā. Arī pašā Biķernieku trasē veiktie trokšņa mērījumi nevar raksturot ar atļauju atļauto pasākumu skaņas izpausmi ārpus pašas Biķernieku trases Biķernieku mežā.

Turklāt, ievērojot arī Biķernieku meža teritorijas apmērus, kritiski vērtējams, ka šādi paši raksturlielumi saglabātos visā Biķernieku mežā, kas ir daudzkārt lielāka teritorija par sporta bāzi. Šajā sakarā salīdzinoši ir jāņem arī vērā, ka saskaņā, piemēram, ar noteikumiem Nr.16, kuros ietverta arī vides trokšņa robežlielumu un to novērtēšanas tabula, kas norāda, ka individuālo (savrupmāju, mazstāvu vai viensētu) dzīvojamo māju, bērnu iestāžu, ārstniecības, veselības un sociālās aprūpes iestāžu apbūves teritorijā trokšņa robežlielumi vakarā un dienā ir attiecīgi 50 un 55 db apmērā, daudzstāvu dzīvojamās apbūves un publiskās apbūves teritorijā tie ir 55 un 60 db apmērā, savukārt jauktas apbūves teritorijā, tai skaitā tirdzniecības un pakalpojumu būvju teritorijā (ar dzīvojamo apbūvi) šie raksturlielumi ir 60 un 65 db apmērā. Kluso rajonu apdzīvotās vietās trokšņa robežlielumi ir 45 un 50 db apmērā.

Apskatot minētos robežlielumus un salīdzinot tos kaut vai ar minētajos pārskatos norādītajiem vidējiem skaņas līmeņa rādītājiem, kopumā kritiski vērtējams pieteicējas apgalvojums, ka atrašanās Biķernieku mežā izdotās

atļaujas sakarā būtu bīstama dzīvībai vai veselībai. Lai arī robežvērtības dažbrīd palielinās, kā jau noskaidrots iepriekš, tas notiek īslaicīgi, konkrētās dienās un laika periodos un ne visos īpašumos. Turklāt ievērojot arī, ka situāciju Biķernieku mežā šādi dzīvojamā masīvā iegūti dati objektīvi neatspoguļo un dzīvībai vai veselībai bīstams skaņas robežvērtību pārsniegums atļaujas izmantošanas sakarā meža masīvā ir kritiski vērtējams, un uz nozīmīgu, dzīvībai vai veselībai bīstamu no atļaujas izrietošu skaņas piesārņojumu videi Biķernieku mežā pieteicējas informācija tādējādi nenorāda.

Tā kā no pieteikuma neizriet norādes uz nozīmīgu no Atļaujas izdošanas izrietošu vides tiesību aizskārumu, kas apdraudētu personu atrašanos Biķernieku mežā atļaujas izmantošanas laikā, tad nav saskatāmas pieteicējas subjektīvās tiesības pieteicējai iebilst pret atļauju arī šādā veidā pieteicējas formulēta Vides tiesību pārkāpuma kontekstā, jo, kā jau tas iepriekš noskaidrots, tad populārsūdzība nav attiecināma uz lietām, kurās atsauce uz vides aizsardzību ir maznozīmīga, formāla, kurās pieteikumā uzrādītie apstākļi neuzrāda vērā ņemamu vides apdraudējuma risku, kā tas ir izskatāmajā gadījumā.

[9] Pārbaudot pieteicējas individuālo tiesību vai tiesisko interešu aizskārumu un tiesības iebilst pret pārsūdzēto atļauju, konstatējams, ka Satversmes 105.pants paredz, ka ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Tiesības uz īpašumu ir individuāla rakstura tiesības. Šo tiesību aizsardzību persona var prasīt, ja ar pārsūdzēto lēmumu tieši šai personai ir tikusi vai tiks traucēta tās īpašuma lietošana, tostarp kādas nevēlamas ietekmes uz veselību vai vides nelabvēlīgu izmaiņu gadījumā (Satversmes 111., 115.pants). Tātad pamatā tās ir kaimiņa tiesības, kas ļautu kādai personai iebilst pret citai personai izsniegtu atļauju veikt kādu darbību ar ietekmi uz kaimiņu, turklāt jēdziens „kaimiņš" šajās tiesiskajās attiecībās būtu piemērojams nevis sadzīviskā, bet gan juridiskā nozīmē, kura saturs piepildāms, caur faktiskajiem apstākļiem konstatējot esošā vai iespējamā aizskāruma būtiskumu. Piemēram, būvniecības tiesiskajās attiecībās tiesības uz īpašumu ir piemērojamas paplašināti, par kaimiņu atzīstot ne tikai tādu personu, kuras īpašums robežojas ar ietekmes objektu, bet arī personu, kura pastāvīgi vai ilgstoši uzturas objekta ietekmes zonā. Īrnieks un nomnieks kaimiņa tiesību īstenošanā pielīdzināmi īpašniekam. Šāda atziņa izteikta arī Vācijas tiesību doktrīnā *(Schmidt R., Seidel S. Besonderes Verwaltugsrecht. 5.Auflage. Bremen: Rolf Scmidt, 2001, 89.lpp)*.

Atbilstoši zemesgrāmatas datiem pieteicējai Latvijā nepieder nekustamie īpašumi.

Vienlaikus atbilstoši Personu datu pārlūka informācijai pieteicējas deklarētā dzīvesvieta kopš 2001.gada atrodas /Adrese A/, kas, ņemot vērā publiski internetā pieejamo karšu informāciju, ir aptuveni 6 km attālumā no pašvaldības atļauto publisko pasākumu norises vietas sporta bāzē, proti, publiskā pasākuma, pret kuru iebilst pieteicēja, norises vieta ir citā Rīgas rajonā.

Minētajam nebūtu nozīmes, ja izskatāmajā lietā būtu saskatāma vides aizskāruma esība, kas būtu par pamatu atzīt, ka pieteicējai bija tiesības iebilst pret atļauju Vides tiesību pārkāpuma kontekstā, tomēr izskatāmajā gadījumā tāds nav konstatējams. Vienlaikus minētais dod pamatu secināt, ka pieteicējas dzīvesvieta nerobežojas ar pašvaldības atļauto publisko pasākumu norises vietu, un nav arī konstatējams, ka pieteicēja būtu pakļauta kādai nozīmīgai pārsūdzētās atļaujas izmantošanas izpausmes iedarbībai, līdz ar to pieteicēja nepamatoti iebilst pret atļauju „kaimiņu" tiesību kontekstā.

III

[10] Pievēršoties jautājumam par pašu atļauju, tiesa konstatē, ka pieteicēja nav norādījusi nevienu argumentu, kas būtu vērsts uz tādu apstākļu pastāvēšanu, kuru dēļ pašvaldībai nebija tiesiska pamata atļaut publiska pasākuma organizēšanu saskaņā ar Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likumu *(piemēram, 4.^{1}pants – vispārīgie ierobežojumi, 6.pants – iesniegumā norādāmās ziņas un pievienojamie dokumenti)*.

Tādējādi secināms, ka lietā par Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likuma ievērošanu izsniedzot pārsūdzēto atļauju strīda nav.

Līdz ar to tiesa šajā kontekstā atļaujas izsniegšanas tiesiskumu padziļināti nevērtēs. Vienlaikus norādāms, ka tiesa, iepazinusies ar lietā iesniegtajiem dokumentiem, kurus biedrība iesniedza pašvaldībai atļaujas saņemšanai, nesaskata tādu apstākļu pastāvēšanu, kas būtu par pamatu izsniegtās atļaujas prettiesiskuma atzīšanai.

IV

[11] Apkopojot visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka pieteicēja nepamatoti ir iebildusi pret atļaujas iezsniegšanu biedrībai vides apdraudējuma risku, vides aizsardzības un „kaimiņa" tiesību kontekstā, tādējādi tiesa nekonstatē atļaujas prettiesiskumu, kas ir par pamatu noraidīt pieteicējas pieteikumu šajā daļā.

Secīgi arī pieteicējas pieteikums daļā par nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu 3000 *euro* ir noraidāms, jo kaitējuma atlīdzināšanas prasījums nav patstāvīgs prasījums, bet gan nesaraujami saistīts ar administratīva akta vai faktiskās rīcības prettiesiskuma konstatējumu (Administratīvā procesa likuma 92.pants).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par biedrībai „Autotransporta klubs X SPORTS" 2025.gada 3.jūnijā izsniegtās atļaujas publiska pasākuma rīkošanai Nr.RD-25-113-app atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu 3000*euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajai apgabaltiesai viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Karnīte